

Fulco V van Anjou: ca. 1091 – Jeruzalem, 12 november 1143

Fulco V de Jonge ook wel Fulco I van Jeruzalem was een zoon van graaf Fulco IV van Anjou en Bertrada van Montfort. Hij was graaf van Anjou van 1109 tot 1129 en koning van Jeruzalem van 1131 tot 1143, via zijn tweede huwelijk, met Melisende van Edessa. Hij trad daarom af als graaf van Anjou.

Graaf van Anjou

Periode: 1109 - 1129

Voorganger: Fulco IV

Opvolger: Godfried V

Graaf van Maine

Periode: 1110 – 1129 als echtgenoot van Ermengarde

Voorganger: Eli I van Beaugency

Opvolger: Godfried I

Graaf van Tours

Periode: 1109 - 1129

Voorganger: Fulco IV

Opvolger: Godfried V

Koning van Jeruzalem

Periode: 1131 – 1143 als echtgenoot van Melisende

Voorganger: Boudewijn II

Opvolger: Melisende van Jeruzalem

Fulco werd opgevoed aan het hof van koning Filips I van Frankrijk, de tweede echtgenoot van zijn moeder.

Filips I van Frankrijk

In 1106 sneuvelde zijn halfbroer Godfried tijdens een opstand tegen hun vader. Fulco werd daardoor de erfgenaam van Anjou. In 1109 overleed zijn vader en werd Fulco graaf van Anjou. In hetzelfde jaar trouwde hij met Ermengarde van Maine (die eerst met Godfried was verloofd), wat hem de controle gaf over het naburige graafschap Maine. Fulco was een vreedzaam en bemind landsheer die zich erop richtte om zijn gezag binnen zijn graafschappen te versterken. Hij onderwierp over de jaren stelselmatig zijn opstandige vazallen en perkte de macht van de steden in. Fulco was een tegenstander van Hendrik I van Engeland, de hertog van Normandië, en steunde koning Lodewijk VI van Frankrijk.

Hendrik I van Engeland

Lodewijk VI (de dikke) van Frankrijk

Fulco gaf actieve steun aan de opstand van Willem Clito tegen Hendrik. In reactie daarop viel Hendrik in 1112 Maine binnen maar Fulco kon deze aanval afslaan. Fulco steunde Lodewijk tegen Theobald IV van Blois.

Theobald IV van Blois

In 1119 liet Fulco zijn dochter trouwen met William Adelin, de erfgenaam van Hendrik. Een echt bondgenootschap tussen Hendrik en Fulco kwam niet tot stand omdat William snel overleed.

William Adelin

In 1120 bezocht Fulco het Heilige Land. Hij ontwikkelde daar een sterke band met de Tempeliers. Na zijn terugkomst in Frankrijk werd Fulco een belangrijke begunstiger van deze orde. In 1123 trouwde hij zijn dochter Sybille met Willem Clito maar dat huwelijk werd snel door de paus ongeldig verklaard. In 1127 kon hij zijn zoon Godfried laten trouwen met Mathilde van Engeland, dochter van Hendrik en weduwe van keizer Hendrik V. Hierdoor werd Fulco een bondgenoot van Hendrik.

In 1143, toen de koning en koningin in Akko waren, kwam Fulco om het leven tijdens een jachtpartij. Zijn paard struikelde waarop Fulco viel en zijn hoofd verdrukt werd door het lijf van het paard. Hij werd teruggebracht naar Akko waar hij bewusteloos bleef en na drie dagen dood verklaard werd. Hij werd begraven in de Heilige grafkerk te Jeruzalem. Omdat hun huwelijk met een conflict startte, toonde Melisende zowel in privé als publiekelijk haar verdriet. Fulco werd overleefd door zijn zoons Godfried V van Anjou, van zijn eerste vrouw, en Boudewijn III en Amalrik I.

Jachtpartij en val van Fulco. Een miniatuur in een 13e-eeuws manuscript

Fulco was in zijn eerste huwelijk getrouwd met Ermengarde van Maine (Eremburga), bij wie hij de volgende kinderen kreeg:

- Mathilde (ca. 1110 - abdij van Fontevraud, 1154), trouwde (Lisieux, juni 1119) met William Adelin. Willem verdronk bij het vergaan van het White Ship en Alice werd na verloop van tijd non en later abdis (1150) te Fontevraud.
- Sybille van Anjou (1105-1167), die huwde in 1123 met hertog Willem III van Normandië en later in 1239 graaf van Vlaanderen Diederik van de Elzas
- Godfried V van Anjou
- Eli II van Maine.

Uit het huwelijk met Melisende kreeg hij twee zonen, die later allebei koning van Jeruzalem zouden worden:

- Boudewijn III
- Almarik I.

Huwelijksvoltrekking tussen Fulco en Melisende